

มัทธิว 22:15-22

ข้อเท็จจริงหรือเรื่องแต่ง: พระเยซูผู้โลก

บาทหลวงไบรอัน นอร์ธ

โบสถ์โรสฮิลล์ เคิร์กแลนด์ รัฐวอชิงตัน

เราอยู่ในชุดข้อความที่เริ่มต้นเมื่อสัปดาห์ที่แล้ว

ซึ่งเราตรวจสอบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับสิ่งที่เราคิดว่าเรารู้เกี่ยวกับพระเยซูกับสิ่งที่พระเยซูตรัสและแสดงให้เห็นในชีวิตของพระองค์ เพราะไม่ว่าเราจะสรุปอะไรเกี่ยวกับพระเยซู เราก็ต้องการให้แน่ใจว่าข้อสรุปของเรานั้นขึ้นอยู่กับสิ่งที่พระองค์ตรัส และทำจริง และพระองค์เป็นใคร ไม่ใช่สิ่งที่เราคิดว่าพระองค์เป็น ซึ่งอาจผิดก็ได้

และหนึ่งในความคิดเห็นล่วงหน้าที่ผู้คนจำนวนมากมีเกี่ยวกับพระเยซูก็คือ พระองค์โลกเงินของเรา 11 ใน 39 อุปมาของพระองค์ในพระกิตติคุณกล่าวถึงเรื่องเงินและสิ่งของต่างๆ และพระองค์ยังสอนเกี่ยวกับเรื่องนี้ในรูปแบบอื่นๆ นอกเหนือจากอุปมาด้วย ดังนั้น พระองค์โลกหรือไม่ และมีความโลกอยู่ในศรัทธาของเราหรือไม่ จากนั้นเรามาเปิดที่มัทธิว 22 เริ่มตั้งแต่ข้อ 15 กัน นี่คือพระวจนะของพระเจ้าสำหรับคุณและฉันในเช้านี้ และเราจะเริ่มด้วยสามข้อแรก (มัทธิว 22:15-17) แล้วค่อยมาต่อกันในอีกไม่กี่นาที

หยุดตรงนี้ก็ก่อนดีกว่า เพราะมีเรื่องราวที่น่าสนใจอยู่บ้างเมื่อเราเข้าใจสิ่งที่เกิดขึ้น และมันส่งผลต่อการสนทนาที่เกิดขึ้น พวกฟาริสีเป็นผู้นำทางศาสนายิวในสมัยนั้น พวกเขา มักจะขัดแย้งกับพระเยซูอยู่เสมอ โดยปกติแล้ว เราจะเห็นพวกเขาไปหาพระเยซูเอง แต่คราวนี้ ผู้แทนของพวกเขาบางคน (“สาวก”) ไปหาพระเยซูแทนพวกเขา เราไม่ได้รับการบอกว่าเป็นทำไมพวกเขาถึงทำเช่นนี้ในกรณีนี้ แต่คำตอบอย่างหนึ่งก็คือ พวกฟาริสีไม่อยากเกี่ยวข้องกับโดยตรงกับพวกเฮโรด พวกเฮโรดไม่ได้เป็นผู้นำทางศาสนา แต่เป็นชาวอิสราเอล (เช่นเดียวกับพวกฟาริสี เพื่อให้ชัดเจน) ที่สนับสนุนการทำงานของรัฐบาลโรมันที่ยึดครอง โดยเฉพาะผู้ปกครองท้องถิ่นที่เป็นพวกเฮโรด เฮโรดมหาราชเป็นคนแรก (คุณเคยได้ยินเรื่อง “ราชวงศ์เฮโรด” ไหม? เริ่มจากเขา) เมื่อเขาเสียชีวิต ดินแดนที่ปกครองของเขาถูกแบ่งให้ลูกชายทั้งสี่ของเขา หนึ่งในนั้นคือเฮโรด แอนติปาส และในเวลานั้น เขาเป็นเหมือนผู้ว่าราชการของดินแดนที่รวมถึงกาลิลี ซึ่งเป็นบ้านเกิดของพระเยซู ดังนั้น ผู้คนเหล่านี้ที่เรียกว่า “พวกเฮโรด” อาจได้รับประโยชน์จากการปกครองของเฮโรด และพยายามรักษาการปกครองนั้นไว้ภายใต้ร่มเงาที่กว้างกว่าของจักรวรรดิโรมันเนื่องจากผลประโยชน์ที่พวกเขาได้รับ อาจเป็นสิ่งต่างๆ เช่น การปฏิบัติที่เอื้ออำนวยในประเด็นทางกฎหมายหรือการเมือง หรือผลกำไรทางการเงินจากการเข้าร่วมในโครงการก่อสร้างที่เฮโรดต่างๆ ดูแล อาจได้รับการลดหย่อนภาษี หรืออาจถึงขั้นมีตำแหน่งในรัฐบาล ดังนั้น คุณจึงมีกลุ่มสองกลุ่มนี้มารวมกัน: พวกฟาริสี (ผู้ต่อต้านการปกครองอิสราเอลของโรมัน) และพวกเฮโรเดียน ซึ่งเป็นชาวอิสราเอลเช่นกันแต่ได้ผูกมิตรกับผู้มีอำนาจปกครองที่ยึดครอง

อย่างไรก็ตาม

พวกเขาทั้งสองมองว่าพระเยซูเป็นภัยคุกคามต่อตำแหน่งและอำนาจของพวกเขาในสังคม ดังนั้นพวกเขาจึงรวมตัวกัน พวกฟาริสีมองว่าพระเยซูเป็นภัยคุกคามทางศาสนา เนื่องจากคำสอนของพระเยซูเป็นของชาวยิวโดยเฉพาะ มีรากฐานมาจากพระคัมภีร์ของชาวยิว ซึ่งคุณและฉันเรียกว่าพันธสัญญาเดิม และพระองค์กำลังสร้างผู้ติดตามจำนวนมาก หากเป็นศตวรรษที่ 21 พระองค์คงจะเป็นกระแสนบน Instagram อย่างแน่นอน พระองค์จะอยู่ใน

YouTube ทางวิทยุ และอื่นๆ

และคำสอนของพระองค์จำนวนมากขัดต่อกฎและระเบียบที่พวกฟาริสีได้พัฒนาขึ้นตลอดหลายศตวรรษ ซึ่งช่วยให้พวกเขาอยู่ในตำแหน่งที่มีอำนาจได้ โดยพื้นฐานแล้ว

คำสอนของพระเยซูบั่นทอนอำนาจของพวกฟาริสี

พวกเขาเฝ้าแต่เฝ้ามองว่าพระองค์เป็นภัยคุกคามทางการเมือง

โดยเฉพาะอย่างยิ่งเมื่อพระเยซูสอนอยู่บ่อยครั้งเกี่ยวกับราชอาณาจักรที่จะมาถึง –

ราชอาณาจักรของพระเจ้าตามที่พระองค์ทรงเรียก –

และมีเสียงกระซิบกระซาบกันว่าพระเยซูอาจเป็นพระเมสสิยาห์ของชาวยิว

ซึ่งในเวลานี้เชื่อกันว่าเป็นนักปฏิวัติทางการเมืองที่จะปลดปล่อยพวกเขาจากการปกครองของต่างชาติ

คุณนำทุกอย่างมารวมกันและเราได้กลุ่มศาสนาที่เชื่อมโยงกับกลุ่มการเมืองเพื่อตั้งคำถามกับพระเยซูและพยายามดักจับพระองค์ด้วยคำถามนี้: ควรจ่ายภาษีให้ซีซาร์หรือไม่?

แน่นอนว่าพวกเขาประจบประแจงพระองค์ก่อนด้วยคำชมเชยเกี่ยวกับคำสอนของพระองค์ และอื่นๆ

…มันง่ายที่จะตีความว่าเป็นการเสียดสีเล็กน้อย

แต่พวกเขาอาจพยายามทำหน้าตายและแสร้งทำเป็นว่ามันเป็นคำถามที่จริงจัง

กับดักที่วางอยู่ก็คือ: หากพระเยซูสนับสนุนการจ่ายภาษีให้ซีซาร์อย่างเปิดเผย

พวกฟาริสีอาจกล่าวหาว่าพระองค์ไม่จงรักภักดีต่อผลประโยชน์ของชาวยิว

ซึ่งจะทำให้ฝูงชนหันหลังให้กับพระองค์ หากพระเยซูทรงต่อต้านการจ่ายภาษีให้แก่ซีซาร์

พวกเขาเฝ้าแต่เฝ้ามองก็อาจกล่าวหาพระองค์ว่ากบฏและโค่นล้มจักรวรรดิโรมัน

ซึ่งจะให้เหตุผลทางกฎหมายในการจับกุมพระองค์ได้ การตอบ “ใช่” หรือ “ไม่”

จะทำให้พันธกิจและการเคลื่อนไหวของพระเยซูสิ้นสุดลง พระองค์อาจสูญเสียประชาชน

หรือสูญเสียเวทีสาธารณะ ดังนั้น เรามาอ่านกันต่อไป (มัทธิว 22:18-19)

ดังนั้น พระเยซูจึงมองทะลุพวกเขาได้ในทันที: “เจ้าคนหน้าซื่อใจคด เจ้าพยายามดักจับเราทำไม”

(ข้อ 18) พระองค์ทรงเห็นอย่างชัดเจนว่าเกิดอะไรขึ้น และทรงตำหนิพวกเขา

ฉันอยากจะยืนอยู่ข้างพระเยซูเพื่อดูสีหน้าของพวกที่ซักถามพระองค์

ฉันคิดว่าตอนนั้นพวกเขารู้ทันทีว่าตนเองถูกปองร้ายแล้ว

เมื่อพวกเขาเอาอกเอาใจพระเยซู พระองค์ก็ตอบกลับมาตรงๆ กว่านี้มาก พระองค์สามารถพูดว่า

“นั่นเป็นคำถามที่ฉลาดและยากจริงๆ ฉันต้องคิดและอธิษฐานเรื่องนี้ก่อนจะตอบ”

พระองค์สามารถพูดแบบนี้ได้ใช่ไหม? แต่เปล่าเลย มันก็แค่ “พวกหน้าซื่อใจคด

ทำไมพวกคุณถึงพยายามหลอกหลอนฉัน”

จากนั้นพระเยซูก็ขอเหรียญหนึ่งเหรียญ ดูลิ มีเบาะแสว่าพระเยซูโลกหรือไม่

พระองค์ไม่มีเงินติดตัวแม้แต่ดอลลาร์เดียว ดูเหมือนจะยากที่จะกล่าวหาว่าพระองค์โลก

แต่เราจะกลับมาพูดถึงเรื่องนี้ในอีกสักครู่ ดังนั้น ต้องมีคนอื่นนำเงินเดนาเรียสไปให้เขา

ซึ่งในเวลานี้เทียบเท่ากับค่าจ้างหนึ่งวัน เมื่อฤดูร้อนที่แล้ว เมื่อเราพาลูกสาว บรู๊ค ไปที่เปปเปอร์ไอนด์

ฉันสามารถไปเยี่ยมเกิดดีวิลลาในมาลินูได้ บ้านหลังนี้เคยเป็นที่พักอาศัยของ J. Paul Getty

ซึ่งเขาเก็บสะสมโบราณวัตถุ รูปปั้น และอื่นๆ มากมาย ส่วนใหญ่มาจากกรีกและโรมโบราณ

และถือเป็นส่วนขยายของพิพิธภัณฑ์ Getty ในลอสแอนเจลิส

และหนึ่งในสิ่งที่จัดแสดงคือคอลเลกชันเหรียญโบราณ รวมถึงเหรียญนี้ที่ฉันถ่ายไว้ (ภาพถ่าย)

นี่ไม่ใช่เหรียญที่พระเยซูได้รับเสียทีเดียว เหรียญแรกเป็นเหรียญจากคริสต์ศักราช 54-68 และพระเยซูทรงปฏิบัติศาสนกิจต่อสาธารณชนในช่วงต้นคริสต์ศักราช 30 เหรียญนี้มีรูปศีรษะของจักรพรรดิที่โรอยู่ด้วย เหรียญที่สองเป็นเหรียญทอง ส่วนเหรียญเดนาริอุสเป็นเงิน แต่เหรียญที่พระเยซูได้รับนั้นดูคล้ายกับเหรียญนี้อยู่บ้าง ไม่ว่าจะเป็นรูปร่าง ฝีมือการประดิษฐ์ ฯลฯ ดังนั้น พระองค์จึงทรงมอบเหรียญนี้ให้ และทรงตอบคำถามว่า พระเยซูจะทำให้ใครพอใจ และพระองค์จะทำให้ใครไม่พอใจ นี่เหมือนกับความตึงเครียดใน "ทอม ครูซ/มิชชัน อิมพอสซิเบิล" ใช่ไหมล่ะ? มาอ่านมัทธิว 22:20-22 กันเถอะ

บั้ง พระเยซูทรงตอบคำถามโดยเลี่ยงกับดัก ไม่ทำให้พระองค์เดือดร้อนกับพวกเฮโรดหรือพวกฟาริสี และทำให้พวกเขา “ประหลาดใจ” “จงคืนของที่ เป็นของซีซาร์ให้ซีซาร์ และคืนของที่ เป็นของพระเจ้าให้พระเจ้า” เป็นการจบการสนทนาแบบทิ้งไม้ค้ำและออกจากเวทีไป (ผู้ถามก็ออกไปจริงๆ!) คำว่า “ประหลาดใจ” ในที่นี้คือ “เอธา-อุ-มาซาน” ซึ่งหมายถึง “ประหลาดใจ ประหลาดใจ หรือประหลาดใจ” ซึ่งหมายถึงมากกว่าแค่ความประหลาดใจเล็กน้อย แต่เป็นปฏิกิริยาที่ลึกซึ้ง กล่าวอีกนัยหนึ่ง พวกเขาตะลึงงัน พุดไม่ออก – เช่นเดียวกับปฏิกิริยาของแฟน ๆ ของทีม Mariners ต่อการพลาดรอบเพลย์ออฟอย่างเฉียดฉิวในสองฤดูกาลที่ผ่านมา และไม่มี การเปลี่ยนแปลงที่สำคัญใดๆ ในทีมในปีนี้ มันน่าสับสน...ทำให้คุณพุดไม่ออก

ดังนั้น เมื่อพิจารณาถึงคำถามที่ว่า “พระเยซูโลภมากหรือไม่” เราได้รับคำตอบเพียงส่วนเล็กๆ ของคำตอบนี้:

ไม่เพียงแต่พระเยซูไม่มีเหรียญสักเหรียญติดตัวเพื่ออธิบายคำตอบของพระองค์เท่านั้น แต่พระองค์ยังบอกพวกเขาให้จ่ายภาษีด้วย พระองค์ไม่โลภเลย “จงถวายสิ่งที่เป็นของซีซาร์แก่ซีซาร์ และถวายสิ่งที่เป็นของพระเจ้าแก่พระเจ้า”

สิ่งที่ควรถวายแก่ซีซาร์ถูกกำหนดโดยรัฐบาลโรมัน แต่ส่วนไหนเป็นของพระเจ้า? พุดตรงๆ ก็คือ ทั้งหมด ความมั่งคั่งทั้งหมด ทรัพย์สินทั้งหมด สิ่งของทั้งหมดของคุณ เป็นของพระเจ้า บางคนอาจพุดไม่ออก บางคนอาจคิดว่า “พระเยซูโลภมาก!” ไม่เลย มันเกี่ยวกับการให้เกียรติพระเจ้าด้วยการเงินของคุณ มันเกี่ยวกับการไม่ทำให้การเงินและสิ่งของของเรากลายเป็นรูปเคารพ ในความเป็นจริง ไม่ใช่แค่เงินและสิ่งของของคุณเท่านั้นที่เป็นของพระเจ้า แต่เวลา ความสามารถ จิตใจ จิตวิญญาณของคุณ... ทุกสิ่งที่คุณทำและเป็นเป็นของพระเจ้า คำถามที่แท้จริงคือ: คุณเชื่อและยอมให้สิ่งนั้นหลอหลอมและขึ้นาคุณหรือไม่

การเป็นสาวกของพระเยซูไม่ได้หมายถึงการนอกรีตในวันอาทิตย์เป็นเวลาหนึ่งชั่วโมงหรือสองชั่วโมง และอธิษฐานในมือเย็นสัปดาห์ละสองสามคืน

การเป็นสาวกของพระเยซูหมายถึงการที่เรายอมมอบตนต่อพระเยซูทั้งหมด

ไม่ว่าจะเป็นบัญญัติขนาด ๑๐ ประการ ปฏิทิน ไปจนถึงหัวใจและความคิดของเรา

เพราะพระเยซูทรงเป็นพระเจ้าของชีวิตเรา ดังนั้น ในแง่หนึ่ง การเงินของเราทั้งหมดเป็นของพระเจ้า แต่พระองค์อนุญาตให้เราเก็บเงินไว้มากมายเพื่อใช้เป็นผู้ดูแล ซึ่งจริงๆ แล้วคือ 90%

พระคัมภีร์บัญญัติให้บริจาคเงินให้พระเจ้าคือ 10% ส่วนอีก 90% (ลบภาษีที่จ่ายให้ซีซาร์ออกไปแล้ว) ถึงแม้ว่าเงินจะเป็นของพระเจ้าด้วย แต่คุณมีอิสระในการใช้เงิน คุณคือผู้ดูแลเงิน

และคุณสามารถใช้เงินตามที่พระวิญญาณทรงนำคุณ... แต่ท้ายที่สุดแล้ว
เงินทั้งหมดก็เพื่อพระสิริของพระเจ้า เงินทั้งหมดอยู่ภายใต้การดูแลของพระเยซู

ที่น่าขันก็คือ พวกที่โลภมากในข้อนี้คือพวกฟาริสีและพวกเฮโรเดียน
ทั้งสองกลุ่มต้องการรักษาตำแหน่งอำนาจของตนในสังคม พวกเขาโลภมากในสถานะ อิทธิพล
ตำแหน่ง สวัสดิการ และสิ่งอื่นๆ ทั้งหมด แต่พระเยซูกลับเป็นคนที่มักถูกมองว่าโลภมาก
ชื่อเสียงของ “พระเยซูผู้โลภมาก” นี้ น่าเสียดาย ส่วนใหญ่ (ทั้งหมด?) มาจากคริสเตียน
โดยเฉพาะศิษยาภิบาล มักดูเหมือนโลภมาก
ฉันไม่รู้ใจของศิษยาภิบาลคนอื่นเลยนอกจากใจของฉันเอง
นั่นเป็นเหตุผลว่าทำไมฉันถึงบอกว่าพวกเขา “ดูเหมือน” โลภมาก และมันอาจเป็นความโลภในเงิน
ชื่อเสียง สถานะ อำนาจ และอื่นๆ ดังนั้น
ศิษยาภิบาลบางคนจึงขอให้ทุกคนที่ฟังพวกเขาบริจาคเงินเพิ่ม ทั้งๆ
ที่ศิษยาภิบาลเหล่านี้มีเครื่องบินส่วนตัว บ้านราคา 12 ล้านเหรียญ ขับรถเฟอร์รารี แต่งตัวด้วยกุชชี่
ปราด้า โรเล็กซ์ตั้งแต่หัวจรดเท้า... ทุกอย่างดูโลภมาก เพราะพวกเขาขอเงินจากคนอื่นมากขึ้น
แต่ในฐานะคริสเตียน เราได้รับเรียกให้เป็นเหมือนพระคริสต์ แต่พระองค์ไม่ได้

มีบ้าน มีม้า (เฟอร์รารีในสมัยนั้น!) หรือลา (เหมือนฟอร์ด เชฟโรเลต ดอดจ์ ฯลฯ)
หรือแม้แต่เดนาริอุสที่ติดตัวมาเหมือนที่เราเห็นในปัจจุบัน พระเยซูเป็นแบบอย่างของเรา
ไม่ใช่พวกฟาริสีและพวกเฮโรดที่โลภมากในผลประโยชน์ของตำแหน่งและอำนาจ
เราเป็นสาวกของพระเยซู ความโลภไม่ควรมียืนในชีวิตของเรา แต่โชคไม่ดีที่บางครั้งมันเกิดขึ้น
และเมื่อเกิดขึ้น มันทำให้พระเยซูดูเหมือนโลภมาก

ปัจจุบัน: มีหลักการพื้นฐานในการสนับสนุนทางการเงินแก่ผู้ที้นำผู้คนของพระเจ้า
แต่หลักการนี้ไม่ได้หยั่งรากลึกในความโลภ แต่หยั่งรากลึกในพระคัมภีร์
โดยมีจุดประสงค์เพื่อปลดปล่อยผู้นำศาสนาจากการทำงานอื่นๆ
เพื่อสนองความต้องการทางโลกของพวกเขา เพื่อที่พวกเขาจะได้เตรียมตัว ศึกษา
และอุทิศตนเพื่อเตรียมตัวสำหรับการนมัสการ เลี้ยงดูฝูงแกะ และดูแลคริสตจักร
เรื่องนี้เกิดขึ้นก่อนพระเยซูประมาณ 1,500 ปี โดยเริ่มตั้งแต่ในเลวีตีกัส กันดารวิถี และที่อื่นๆ
ในพันธสัญญาเดิม ซึ่งข้อความต่างๆ
บอกเราว่าเครื่องบูชาบางอย่างที่ผู้คนถวายนั้นมีไว้สำหรับปุโรหิตและครอบครัวของพวกเขาโดยเฉพาะ
ฉะนั้น รากฐานจึงอยู่ที่นั่น นั่นก็คือ ประชาชนของพระเจ้าสนับสนุนผู้นำของพวกเขาทางการเงิน

จากนั้น พระเยซูจึงทรงยืนยันเรื่องทศภาค โดยยืนยันเรื่องนี้ในมัทธิว 23:23 เมื่อพระองค์ตรัสว่า
“วิบัติแก่พวกเจ้า อาจารย์ธรรมบัญญัติและฟาริสี คนหน้าซื่อใจคด เจ้าถวายเครื่องเทศหนึ่งในสิบส่วน
ได้แก่ สะระแหน่ ผักชีลาว และยี่หระ แต่เจ้าละเลยเรื่องที่สำคัญกว่าในธรรมบัญญัติ นั่นคือ
ความยุติธรรม ความเมตตา และความซื่อสัตย์ เจ้าครปฏิบัติตามอย่างหลังโดยไม่ละเลยอย่างแรก”
(มัทธิว 23:23) กล่าวอีกนัยหนึ่ง ให้ทศภาคของคุณ แต่แค่นั้นไม่เพียงพอ คุณยังต้องมีสิ่งอื่นๆ
เหล่านี้ด้วย: ความยุติธรรม ความเมตตา และความซื่อสัตย์

ดังนั้นพระเยซูจึงสนับสนุนการให้เงิน
แต่ในขณะที่เดียวกันก็ลดความสำคัญของการให้เงินลงเมื่อเทียบกับสิ่งอื่นๆ เช่น ความยุติธรรม
ความเมตตา และความซื่อสัตย์ ซึ่งพระองค์ตรัสว่าเป็น “เรื่องที่สำคัญกว่า”
พระเยซูไม่โลภเงินอย่างแน่นอน หากพระองค์โลภในสิ่งใด

พระองค์ก็โลกในสิ่งอื่นที่พระองค์ระบุไว้ที่นี่ พระองค์ไม่ได้ทำสิ่งนี้เพื่อผลประโยชน์ส่วนตัว พระองค์ต้องการให้เราอุทิศตนให้กับพระองค์อย่างสมบูรณ์ แต่ไม่ใช่เพราะพระองค์โลภเงิน แต่พระองค์ปรารถนาให้เราอุทิศตนเป็นสาวกของพระองค์ 100% ทั้งในด้านการเงินและด้านอื่นๆ ของชีวิต เพื่อประโยชน์ของเราและผู้อื่น... เพื่อให้อาณาจักรของพระเจ้าเติบโตและแผ่ขยาย และรวมผู้คนมากขึ้นเรื่อยๆ

ดังนั้น ความโลภจึงไม่ควรอยู่ในชีวิตของพระเยซู และไม่ควรอยู่ในสาวกของพระองค์เช่นกัน พระองค์สอนว่า “จงระวัง อย่าโลภในทุกรูปแบบ” (ลูกา 12:15)
ความโลภเป็นกำแพงกั้นระหว่างเรากับพระเจ้า และระหว่างเรากับผู้อื่น และมันมาในรูปแบบต่างๆ เช่น ความโลภในเงิน สิ่งของ อำนาจ ตำแหน่ง สถานะ และอื่นๆ
ยาแก้ความโลภคือความเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ คนใจกว้างมองหาสวัสดิการของผู้อื่นมากกว่าตัวเอง และพระเยซูก็ใจกว้างเช่นกัน โดยละทิ้งอาณาจักรสวรรค์ (“สละพระองค์เอง” ตามที่ฟิลิปปี 2 กล่าวไว้) มาเป็นมนุษย์และสละชีวิตในการตรึงกางเขน นั่นคือความใจกว้าง และพระองค์ทรงเรียกเราให้แบกไม้กางเขนของเราทุกวันและติดตามพระองค์ ซึ่งหมายถึงการดำเนินชีวิตอย่างที่พระองค์ทรงดำเนินชีวิต ใจกว้างอย่างที่พระองค์ทรงกระทำ
ตรึงความโลภของเราไว้บนไม้กางเขน ดังที่เปาโลเขียนไว้ว่า
“ข้าพเจ้าถูกตรึงกางเขนกับพระคริสต์แล้ว และไม่ใช่ข้าพเจ้าที่ดำรงชีวิตอยู่ แต่เป็นพระคริสต์ที่ดำรงชีวิตอยู่ในข้าพเจ้า” (กาลาเทีย 2:20)
ความโลภในตัวเราจำเป็นต้องถูกตรึงกางเขน เพื่อให้พระเยซูดำรงชีวิตอยู่ในตัวเรามากขึ้น

อย่าให้ชีวิตของเราเต็มไปด้วยความโลภหรือแม้กระทั่งถูกมองว่าโลภมากเกินไป เราไม่อยากเป็นคนหน้าซื่อใจคดเหมือนคนที่เข้ามาหาพระเยซู แต่เราควรแสดงความเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่เหมือนกับที่พระเยซูทรงแสดงความเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ ให้เรามอบตัวเพื่อแสดงถึงความรัก การให้อภัย และความเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ของพระเยซูต่อโลกที่ต้องการพวกเขาอย่างยิ่ง และต้องการพระเยซูอย่างยิ่ง ให้เราอธิษฐาน...อาเมน